

Lovforslaget for ikke at blive vedtaget indenfor den Tid, som det vilde være ønskeligt.

Socialdemokraterne i Udvalget har ligesom i Folketinget foreslaaet et større Børnefradrag og en større Bevægelsesfrihed for Ligningsmyndighederne, baade med Hensyn til Progressionen og det frie Skøn, og med Hensyn til Erhvervsskatten at forandre Skatteprocenten i København og Frederiksberg til den Gennemsnitsprocent, hvormed Skat til disse Kommuner som Opholdskommune svares af samme Skatteindtægt i Medfør af den dér gældende Ratebeskatning. Da heller ikke disse Forslag fandt fornøden Tilslutning, *toges de tilbage*.

Endvidere har man drøftet Muligheden af for Købstædernes Vedkommende at indføre en fast Rateskala i Lighed med Skattereglerne for København og Frederiksberg i Stedet for de i § 7 nævnte Forhøjelses- og Nedsættelsesprocenter. Man er vidende om, at Ligningsmyndighederne i flere Byer ønsker en saadan, Tanken fandt derfor ogsaa Tilslutning fra flere af Udvalgets Medlemmer; men da ogsaa dette Spørgsmaal vilde kræve længere Tid til Overvejelse og tillige mødte Betænkeligheder fra andre Medlemmer, frafaldt man at stille Forslag i den Retning.

Et *Mindretal* (J. Chr. Møller og Piper) beklager, at Lovforslaget er kommet saasent til Landstinget, at man ikke, naar Loven skal være færdig i Aar, hvorpaa der lægges Vægt fra de kommunale Raads Side, har kunnet indlade sig paa mere vidtgaaende Ændringer.

Havde dette været muligt, vilde Mindretallet have rejst Spørgsmaalet, om man ikke hellere burde basere den kommunale Beskatning paa Skatteyderens hele gennemsnitlige økonomiske Stilling, noget i Retning af den gamle Formue- og Lejlighedsskat, der var gældende til 1903, i Stedet for som nu paa det sidste Aars Indtægt. Dette kunde ske, uden at man kom ind paa det rent vilkaarlige Skøn,

at Skatteansættelserne fandt Sted paa Grundlag af Gennemsnittet af de tre sidste Aars Statsskatteindtægt.

En saadan Fremgangsmaade vilde være mere retfærdig og langt bedre end den nuværende, tilfredsstillende hele den Opfattelse, man i Kommunerne har om den rette Forholdsmæssighed imellem de forskellige Skatteydere, hvis Livsstilling og Livsvilkaar indbyder til Sammenligning.

Under de foreliggende Omstændigheder vil Mindretallet foruden at slutte sig til de Ændringsforslag, som er stillet af hele Udvalget, kun stille Forslag om Beskatning af samtlige Brugsforeninger, en Retfærdighedshandling, fordi disse bør ligestilles skattemæssig med de Købmænd, med hvem de konkurrerer.

I Henhold hertil stilles Ændringsforslaget under Nr. 7.

Udvalgets Forhandlinger resulterer herefter i, at man stiller følgende Ændringsforslag:

Ændringsforslag.

Til § 5.

Af Udvalget, tiltraadt af *Indenrigsministeren*:

1) I 2det Stykke, sidste Linie, indføjes efter Ordet „Udgang“: „, og det fulde helaarlige Skattebeløb kan i saa Fald forlanges betalt inden Bortrejse.“

2) I 4de Stykke udgaar i 2—4 Linie „dog vedbliver Udgang“, og i Stedet indsættes: „, dette gælder ogsaa, uden Hensyn til nærværende Paragrafs 2det Stykke, den Kvinde, som i den Anledning skifter Opholdskommune“.

Til § 6.

Af Udvalget, tiltraadt af *Indenrigsministeren*:

3) I 1ste Stykke, sidste Linie, ændres: „med indtil Halvdelen“ til: „i Forhold til hendes forandrede Kaar“.